

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗/๒๕๕๑**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานจเรตำรวจ เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานจเรตำรวจ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ๐๐๒๕.๑/พิเศษ ลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ถึง พ.ต.อ. พ. ประธาน
กรรมการสอบสวน กรณีที่ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย โดยขอบันทึกคำให้การพยานทั้ง ๘ คน พร้อมรับรองเอกสาร

สำนักงานจเรตำรวจมีหนังสือ ที่ ๐๐๓๒.๖/๐๕๒ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ถึงผู้อุทธรณ์ว่าพยานไม่ประสงค์
จะให้ทางราชการเปิดเผยต่อผู้อื่น ดังนั้น คณะกรรมการสอบสวนไม่สามารถที่จะมอบข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ได้ตาม
พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อ ๑๕ (๖) และบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา และสรุป
พยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามกฎหมาย ก.ตร. ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๑๘ นั้น มีข้อมูลเพียงพอ
ที่จะให้ผู้อุทธรณ์ชี้แจงข้อกล่าวหาได้แล้ว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ๐๐๒๕.๑/พิเศษ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๐ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์
คำสั่งที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานจเรตำรวจดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ และผู้แทนสำนักงานจเรตำรวจ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริง
สรุปได้ความว่า เรื่องนี้สืบเนื่องจากการที่ผู้อุทธรณ์ได้เห็นชายในกลุ่มหนึ่งยืนได้เถียงกันที่บริเวณลานจอดรถแห่งหนึ่งจึงได้
บันทึกภาพไว้ แต่ผู้อุทธรณ์สังเกตเห็นว่าชายในกลุ่มที่ทะเลาะกันดังกล่าวบางคนน่าจะเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจจึงได้เข้าไปยุ่งเกี่ยว
ต่อมานาย พ. ได้เป็นโจทก์ฟ้อง พล.ต.อ. ส. กับพวกรวม ๔ คน ฐานบุกรุก ผู้อุทธรณ์ได้รับแจ้งให้เป็นพยานโจทก์ในคดีดังกล่าว
ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๐ สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มีคำสั่ง ที่ ๓๖๑/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๐ แต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงผู้อุทธรณ์กับพวก และเมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๐ คณะกรรมการสอบสวน
ได้บันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ตามกฎหมาย ก.ตร. ว่าด้วยการสอบสวน
พิจารณา พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๑๘ เรื่องการสอบสวนว่าผู้อุทธรณ์กับพวกซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงเป็นพยาน
ในศาลอาญา โดยเบิกความเท็จ ช่วยเหลือสนับสนุนคำฟ้องของโจทก์ด้วยการใส่ร้าย พล.ต.อ. ส. จำเลยที่ ๑ กับพวกรวม
๔ คน ผู้ปฏิบัติหน้าที่ถูกต้องตามระเบียบและกฎหมายในการตรวจค้นบ้านที่เกิดเหตุ ทั้งๆ ที่ไม่ได้อยู่ในเหตุการณ์ ถือว่าเป็น
การประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๗๙ (๕) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ แต่สำนักงานตำรวจ
แห่งชาติมิได้ดำเนินคดีอาญากับผู้อุทธรณ์ในความผิดฐานเบิกความเท็จแต่อย่างใด ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ๐๐๒๕.๑/พิเศษ
ลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ถึง พ.ต.อ. พ. ประธานกรรมการสอบสวนกรณีกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัย ขอบันทึก
คำให้การพยานทั้ง ๘ คน พร้อมรับรองเอกสารเพื่อนำมาประกอบการพิจารณาหักล้างการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา สำนักงาน
จเรตำรวจมีหนังสือ ที่ ๐๐๓๒.๖/๐๕๒ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ถึงผู้อุทธรณ์ว่าพยานไม่ประสงค์จะให้ทางราชการ
เปิดเผยต่อผู้อื่น ดังนั้น คณะกรรมการสอบสวนไม่สามารถที่จะมอบข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ได้ ตามพระราชบัญญัติข้อมูล
ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๖) และบันทึกการรับแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่

สนับสนุนข้อกล่าวหา ตามกฎ ก.ตร. ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๑๘ ซึ่งมีข้อมูลเพียงพอที่จะให้ผู้ถูกร้องชี้แจงข้อกล่าวหาได้แล้ว ผู้ถูกร้องมีหนังสือ ที่ ๐๐๒๕.๑/พิเศษ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๐ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๖ รายการ คือ

๑. รายงานผู้ตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณี ผู้ถูกร้องกับพวก กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามหนังสือ บก.น. ๕ ที่ ๐๐๑๖ (บก.น. ๕) ๑๑/๗๓๑๐ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๐ ลงนามโดย พ.ต.อ. ร. รอง ผบก.น. ๕/ ผู้ตรวจสอบข้อเท็จจริง จำนวน ๒๖๔ แผ่น
๒. คำให้การพยาน นาย อ.
๓. คำให้การพยาน พล.ต.ต. บ.
๔. คำให้การพยาน พ.ต.อ. น.
๕. คำให้การพยาน ส.ต.ต. ห.
๖. คำให้การพยาน ส.ต.อ. ณ.

แต่สำนักงานจเรตำรวจปฏิเสธการเปิดเผย ผู้ถูกร้องจึงอุทธรณ์คำสั่งสำนักงานจเรตำรวจที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้ถูกร้องชี้แจงว่า พล.ต.อ. ส. เคยไปให้การในคดี พล.ต.อ. ก. ว่า กรณีการดำเนินการทางวินัยต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๘๐ มาตรา ๘๔ มาตรา ๘๕ และมาตรา ๘๖ ผู้ถูกร้องจึงต้องการดูสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงเพื่อตรวจสอบการดำเนินการทางวินัยกับผู้ถูกร้องว่าถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวหรือไม่

ผู้แทนสำนักงานจเรตำรวจชี้แจงว่าคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเห็นว่า ผู้ถูกร้องประพฤติตนไม่สมควรเป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง และการสอบสวนทางวินัยยังไม่แล้วเสร็จ

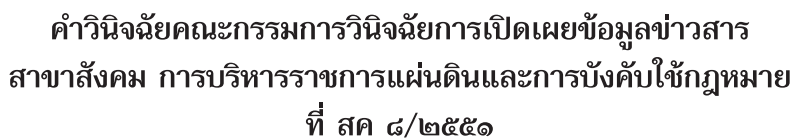
คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ คำให้การพยาน นาย อ. รายการที่ ๓ คำให้การพยาน พล.ต.ต. บ. รายการที่ ๔ คำให้การพยาน พ.ต.อ. น. รายการที่ ๕ คำให้การพยาน ส.ต.ต. ห. และรายการที่ ๖ คำให้การพยาน ส.ต.อ. ณ. เป็นข้อมูลคำให้การของพยานในการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งการสอบสวนทางวินัยยังไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์อาจกระทบต่อการสอบสวนทางวินัยต่อไปได้ อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สมควรเปิดเผย

สำหรับข้อมูลตามอุทธรณ์รายการที่ ๑ รายงานผู้ตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีผู้ถูกร้องกับพวกกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามหนังสือ บก.น. ๕ ที่ ๐๐๑๖ (บก.น. ๕) ๑๑/๗๓๑๐ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๐ ลงนามโดย พ.ต.อ. ร. รอง ผบก.น. ๕/ผู้ตรวจสอบข้อเท็จจริง จำนวน ๒๖๔ แผ่น ผู้ถูกร้องยังไม่ได้ใช้สิทธิร้องขอ จึงไม่เป็นอุทธรณ์ที่จะรับไว้พิจารณาได้ ตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย	หัวหน้าคณะที่ ๓
ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์	กรรมการ
นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์	กรรมการ
นายสุพจน์ ไพบูลย์	กรรมการ
นายอีกรหาญ ไตรรงค์	กรรมการ
นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

ผู้ขอทราบ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยมหิดล

๑. บันทึกการตรวจสำนวนของมหาวิทยาลัยมหิดล
๒. รายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารขอให้คณะกรรมการฯ ดำเนินการให้มหาวิทยาลัยมหิดลจัดส่งข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ จำนวน ๓ รายการ ได้แก่

๑. บันทึกการตรวจสำนวนของมหาวิทยาลัยมหิดล
๒. รายชื่อคณะกรรมการผู้ตรวจสำนวนของมหาวิทยาลัยมหิดล

๓. เอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ บันทึกถ้อยคำของผู้เชี่ยวชาญ บันทึกถ้อยคำของพยานฝ่ายกล่าวหาทุกคน หนังสือหรือบัตรร้องเรียนของผู้กล่าวหา และรายงานโครงการฯ ฉบับสมบูรณ์ที่หัวหน้าโครงการเสนอต่อมหาวิทยาลัยและสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เป็นต้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนมหาวิทยาลัยมหิดล และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วปรากฏข้อเท็จจริง สรุปได้ความว่า มหาวิทยาลัยมหิดลได้มีคำสั่ง ที่ ๐๗๒/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๔๙ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อสอบสวนผู้อุทธรณ์ ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง กรณีเป็นผู้รับผิดชอบโครงการพัฒนาเทคโนโลยีทาง การวินิจฉัยและเฝ้าระวังเชื้อก่อโรคผ่านทางเดินอาหาร *Cryptosporidium* ซึ่งได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษา ประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๖ ภายใต้โครงการพัฒนาเทคโนโลยีทางการวินิจฉัยและเฝ้าระวังเชื้อก่อโรคผ่านทาง เดินอาหาร ได้นำเอกสารใบเสร็จรับเงินมาขออนุมัติเบิกค่าใช้จ่ายเป็นค่าวัสดุวิทยาศาสตร์ที่ใช้ในการอบรมประชุมเชิงปฏิบัติการ ระหว่างวันที่ ๑๗ - ๑๙ สิงหาคม ๒๕๔๗ แต่ปรากฏว่าใบเสร็จรับเงินดังกล่าวมิได้มีการชำระเงินและมิได้มีการจัดซื้อจริง คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยทำการสอบสวนแล้วเห็นว่าผู้อุทธรณ์มีความผิดวินัยตามที่ถูกกล่าวหาและมหาวิทยาลัยมหิดล ได้มีคำสั่ง ที่ ๓๖๘๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๐ ลงโทษปลดผู้อุทธรณ์ออกจากราชการในการผิดดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยมหิดล ขอข้อมูลข่าวสารเพื่อประกอบการ

พิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ จำนวน ๒ รายการ ได้แก่

๑. บันทึกการตรวจสำนวนของมหาวิทยาลัย

๒. รายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน

มหาวิทยาลัยมหิดลมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๗/๙๘๓ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ถึงผู้อุทธรณ์ส่งสำเนาข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๒ ให้แก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๑ แจ้งว่า ไม่สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ได้ เพราะเป็นเอกสารที่เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงาน ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอุทธรณ์คำสั่งให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยมหิดล รวม ๓ รายการดังกล่าว

ต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยมหิดล ร้องขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ทั้ง ๓ รายการ ได้แก่

๑. บันทึกการตรวจสำนวน (รายงานการสอบสวน) ของมหาวิทยาลัยมหิดล

๒. รายชื่อคณะกรรมการผู้ตรวจสำนวน (รายงานการสอบสวน) ของมหาวิทยาลัย

๓. เอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

๓.๑ รายงานโครงการฉบับสมบูรณ์ที่ศาสตราจารย์ อ. หัวหน้าโครงการฯ เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหิดล และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๓.๒ บันทึกถ้อยคำผู้เชี่ยวชาญ

๓.๓ บันทึกถ้อยคำของพยานฝ่ายกล่าวหาทุกคน

๓.๔ หนังสือหรือบัตรร้องเรียนของผู้กล่าวหา

๓.๕ เอกสารอื่นๆ (ถ้ามี)

มหาวิทยาลัยมหิดลมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๗/๑๒ ลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์จัดส่งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๓.๒ และ ๓.๔ ให้แก่ผู้อุทธรณ์พร้อมแจ้งว่า

๑. เอกสารรายการที่ ๑ และ ๒ อยู่ระหว่างรอคำวินิจฉัยของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

๒. เอกสารรายการที่ ๓.๑ เอกสารต้นฉบับไม่ได้อยู่ในความครอบครองของมหาวิทยาลัย หากผู้อุทธรณ์มีความประสงค์ผู้อุทธรณ์ต้องดำเนินการร้องขอโดยตรงกับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๓. เอกสารรายการที่ ๓.๓ คณะกรรมการสอบสวนได้จัดส่งให้ผู้อุทธรณ์แล้วพร้อมกับบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๓) ฉบับลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๐

๔. เอกสารรายการที่ ๓.๕ เป็นคำขอที่ไม่ระบุข้อมูลข่าวสารที่ต้องการในลักษณะที่อาจเข้าใจได้ตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น มหาวิทยาลัยมีอาจดำเนินการได้

ในขั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๓.๓ บันทึกถ้อยคำพยานของพยานฝ่ายกล่าวหาทุกคน ซึ่งมหาวิทยาลัยมหิดลแจ้งว่า คณะกรรมการสอบสวนได้จัดส่งให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้วพร้อมกับบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๓) แล้วนั้น ผู้อุทธรณ์ตรวจสอบแล้วพบว่า ตามแบบ สว. ๓ ระบุว่าเอกสารดังกล่าวมี ๗๐ หน้า แต่ผู้อุทธรณ์ได้รับเพียง ๔๘ หน้า

ผู้แทนมหาวิทยาลัยมหิดลชี้แจงว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ เป็นข้อมูลข่าวสารที่รวมอยู่ในเอกสารฉบับเดียวกันคือ บันทึกกองกฎหมาย มหาวิทยาลัยมหิดล ฉบับที่ ศธ ๐๕๑๗.๐๑๙/๑๑๒๘ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๐ ที่เจ้าหน้าที่เสนอความเห็นเรื่องการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์ต่ออธิการบดีมหาวิทยาลัยมหิดล เพื่อประกอบการพิจารณาสำนวนการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์ มหาวิทยาลัยมหิดลเห็นว่า เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในของหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงปฏิเสธการเปิดเผย สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ มีได้ปฏิเสธการเปิดเผย แต่ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓.๑

รายงานโครงการฯ ต้นฉบับเก็บไว้ที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ที่มหาวิทยาลัยมหิดลมีเพียงสำเนาซึ่งอาจไม่ครบถ้วน สมบูรณ์จึงแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ไปร้องขอต่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาโดยตรง อย่างไรก็ตามหากผู้อุทธรณ์ต้องการ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวที่เก็บไว้ที่มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยมหิดลก็จะดำเนินการให้ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓.๒ บันทึกถ้อยคำของผู้เชี่ยวชาญ รายการที่ ๓.๓ บันทึกถ้อยคำของพยานฝ่ายกล่าวหาทุกคน และรายการที่ ๓.๔ หนังสือร้องเรียน ของผู้กล่าวหา ทั้ง ๓ รายการ มหาวิทยาลัยมหิดลได้ส่งให้ผู้อุทธรณ์แล้ว หากผู้อุทธรณ์เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ได้รับยังไม่ ครบถ้วนก็สามารถขอตรวจสอบและรับข้อมูลข่าวสารเพิ่มเติมได้ ส่วนรายการที่ ๓.๕ เอกสารอื่นๆ มหาวิทยาลัยมหิดลเห็นว่า คำขอไม่ชัดเจนจึงไม่สามารถดำเนินการให้ได้ แต่หากผู้อุทธรณ์หมายถึง เอกสารในสำนวนการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์ มหาวิทยาลัยมหิดลก็สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ได้ โดยขอให้ผู้อุทธรณ์ไปตรวจสอบและรับข้อมูลที่ต้องการดังกล่าวได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ คือบันทึกกองกฎหมาย มหาวิทยาลัยมหิดล ฉบับที่ ศธ ๐๕๑๗.๐๑๙/๑๑๒๘ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๐ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยมหิดล เป็นบันทึกของเจ้าหน้าที่ ที่เสนอความเห็นตามกฎหมาย ระเบียบที่เกี่ยวข้องต่อผู้บังคับบัญชาเพื่อประกอบการพิจารณาสำนวนการสอบสวนทางวินัย ผู้อุทธรณ์ที่คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยรายงานผลการสอบสวนให้อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหิดลวินิจฉัยสั่งการ และต่อมา อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหิดลได้มีคำสั่งให้ลงโทษปลดผู้อุทธรณ์ออกจากราชการแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงไม่มีผลกระทบต่อ การสอบสวนและดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารดังกล่าวกระทบสิทธิของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์ควรมีสิทธิได้ทราบเพื่อปกป้องสิทธิของผู้อุทธรณ์ให้ได้รับความเป็นธรรม ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสาร ตามอุทธรณ์รายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

สำหรับข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๓ มหาวิทยาลัยมหิดลมิได้ปฏิเสธการเปิดเผยจึงไม่เป็นอุทธรณ์ที่จะรับไว้ พิจารณาตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยมหิดล เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ส่วนข้อมูล ข่าวสารรายการที่ ๓ ให้ยกอุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย

หัวหน้าคณะที่ ๓

นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์

กรรมการ

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์

กรรมการ

นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์

กรรมการ

นายฮึกหาญ ไตรมศักดิ์

กรรมการ

นายสุพจน์ ไพบูลย์

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๑

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ ศค ๙/๒๕๕๑**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
เกี่ยวกับการรับทุนการศึกษา

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นอาจารย์ ๒ ระดับ ๕ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๐ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เพื่อขอข้อมูลข่าวสารดังนี้
รายชื่อผู้รับทุนการศึกษาที่ต้องขอใช้ทุน ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๐ จนถึงปัจจุบันทั้งหมดพร้อมทั้ง

- แหล่งทุนที่สนับสนุนเงินทุนการศึกษาของแต่ละคน
- จำนวนเงินที่ใช้ทั้งหมดตลอดหลักสูตรของแต่ละคน
- ระยะเวลารับทุนตามสัญญา
- วันที่เริ่มต้นสัญญา และวันที่สิ้นสุดสัญญา
- หลักทรัพย์ในการค้ำประกันสัญญาของแต่ละคน

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนามีหนังสือที่ ศค ๐๕๔๓.๐๑๔/๗๔๙ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการ รุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร และเป็นข้อมูลข่าวสารที่มิผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นตาม มาตรา ๑๕ (๕) (๖) ประกอบกับผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารมากโดยไม่มีเหตุผลอันควรตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับทุนการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาให้ศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย (AIT) โดยมีระยะเวลาในการรับทุน ๓ ปี และผู้อุทธรณ์เป็นผู้รับทุนคนแรกของ มหาวิทยาลัยฯ ซึ่งศึกษาที่สถาบัน AIT แต่ผู้อุทธรณ์ไม่สำเร็จการศึกษาภายในเวลาที่กำหนดได้จึงได้ขอยายเวลา การรับทุนออกไปอีก ๑ ปี โดยขณะนี้อยู่ระหว่างการทบทวนนิพนธ์ มหาวิทยาลัยฯ อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์ขยายเวลาศึกษาได้แต่ ไม่อนุญาตให้ขยายเวลารับทุนโดยให้ผู้อุทธรณ์ต้องออกค่าใช้จ่ายในการศึกษาระหว่างที่ยายเวลาศึกษาต่อเองและมหาวิทยาลัยฯ ได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบด้วยว่า หากผู้อุทธรณ์ไม่สำเร็จการศึกษาอาจจะต้องถูกดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรง และขณะนี้ ผู้อุทธรณ์ยังมิได้กลับไปทำงานที่มหาวิทยาลัยฯ เนื่องจากมหาวิทยาลัยฯ อ้างว่า หากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะขอเข้าปฏิบัติงาน ก่อนสำเร็จการศึกษา ผู้อุทธรณ์จะต้องนำหนังสือรับรองการศึกษาของสถาบัน AIT มาแสดง แต่สถาบัน AIT มีหลักเกณฑ์

ในการออกหนังสือรับรองการศึกษา ๒ ประการ คือ เมื่อสำเร็จการศึกษา หรือเมื่อถูกคัดชื่อออกจากการเป็นนักศึกษา ผู้พุทธธรณ์จึงไม่สามารถขอหนังสือรับรองจากสถาบัน AIT ไปแสดงต่อมหาวิทยาลัยฯ เพื่อขอกลับเข้าทำงานระหว่างการทบทวนนิพนธ์ได้ การที่ผู้พุทธธรณ์ไม่ได้รับการขยายเวลารับทุนการศึกษาทำให้ผู้พุทธธรณ์ประสบปัญหาในการครองชีพ ผู้พุทธธรณ์เห็นว่าตนได้รับการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม และถูกเลือกปฏิบัติ จึงฟ้องคดีต่อศาลปกครองเชียงใหม่เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๒๑๖/๒๕๕๐ เพื่อให้มหาวิทยาลัยฯ ขยายเวลารับทุนให้แก่ผู้พุทธธรณ์ และผู้พุทธธรณ์ได้ร้องขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการรับทุนของข้าราชการมหาวิทยาลัยฯ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๐ จนถึงวันที่ร้องขอทั้งหมดเพื่อนำไปเปรียบเทียบกับกรณีของผู้พุทธธรณ์ และใช้เป็นหลักฐานในคดีของศาลปกครองเชียงใหม่ โดยผู้พุทธธรณ์เข้าใจว่ามีผู้ที่ได้รับทุนศึกษาต่ออีกหลายรายที่ไม่สำเร็จการศึกษาภายในกำหนดและมหาวิทยาลัยฯ ได้ขยายเวลาศึกษาต่อให้ แต่ผู้พุทธธรณ์ไม่ทราบว่า ได้รับทุนการศึกษาในช่วงที่ขยายเวลาศึกษาต่อหรือไม่ และผู้รับทุนการศึกษาต่อต่างประเทศจำนวน ๒ ราย ซึ่งเป็นบุตรของอธิการบดี ทางมหาวิทยาลัยฯ ได้อนุมัติให้ทุนการศึกษาในลักษณะเบิกเป็นก้อนครั้งเดียวมิใช่เบิกจ่ายเป็นงวดตามกำหนด ผู้พุทธธรณ์จึงร้องขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวต่อมหาวิทยาลัยฯ ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้พุทธธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยฯ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนามีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๔๓.๐๑/๑๖๔๑ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ชี้แจงว่า มหาวิทยาลัยฯ เดิมสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล และก่อนแยกเป็นมหาวิทยาลัยก็ได้มีการรับมอบงานมาบางส่วน โดยปัจจุบันมหาวิทยาลัยฯ มีสัญญาอนุญาตให้ข้าราชการลาศึกษาต่อภายในประเทศและต่างประเทศทั้งหมดประมาณ ๙๑๐ ฉบับ เป็นกรณีข้าราชการกลับเข้ามาปฏิบัติราชการแล้ว ๘๐๐ ฉบับ กรณีข้าราชการที่กำลังศึกษาต่อภายในประเทศและต่างประเทศ ๑๑๐ ฉบับ สัญญา ๑ ฉบับ จะรวบรวมรายละเอียดข้อมูลจากผู้พุทธธรณ์ได้ขอไว้ทั้งหมดของผู้รับทุนจำนวน ๑ ราย ซึ่งมีเอกสารประกอบเป็นจำนวนมาก มหาวิทยาลัยฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้พุทธธรณ์ได้ขอข้อมูลในฐานะเป็นผู้ได้บังคับบัญชามิได้ขอในนามของหน่วยงานราชการ รวมทั้งขอข้อมูลมากเกินไปเหตุจำเป็นโดยไม่มีเหตุอันควรและไม่เป็นประโยชน์ต่องานราชการในส่วนใด รวมถึงมิได้บอกจุดประสงค์ในการนำไปใช้ข้อมูลเพื่อให้ก่อประโยชน์แก่ทางราชการ อีกทั้งผู้พุทธธรณ์กำลังอยู่ในช่วงระหว่างการลาศึกษาต่อระดับปริญญาเอก ยังควรต้องปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษาต่อและฝึกอบรมภายในประเทศ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๖ ที่กำหนดไว้ว่า “....ข้าราชการที่ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษาต่อ ต้องศึกษาให้สำเร็จตามกำหนดในหลักสูตร..... หากพิจารณาแล้วปรากฏว่าข้าราชการที่ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษาต่อได้ใช้เวลาไปเพื่อการอื่นหรือศึกษาวิชาอื่นนอกเหนือจากที่ทางราชการอนุญาตไว้ หรือมีเจตนาเกี่ยวกับการลงทะเบียนวิชาเรียน จนเป็นเหตุให้สำเร็จล่าช้ากว่ากำหนดเวลาเรียนตามหลักสูตร หรือไม่เอาใจใส่ต่อการศึกษาหรือมีความประพฤติไม่เหมาะสม ให้กรมเจ้าสังกัดดำเนินการทางวินัยตามควรแก่กรณี...” ด้วยเหตุนี้มหาวิทยาลัยฯ จึงได้ปฏิเสธการให้ข้อมูลดังกล่าวเพื่อที่จะให้ผู้พุทธธรณ์ได้ใช้เวลาราชการเพื่อการศึกษาอย่างเต็มที่เร่งให้จบการศึกษาโดยเร็วเพื่อสามารถนำความรู้กลับมาพัฒนาองค์กร และให้ผู้พุทธธรณ์เร่งแก้ไขปัญหากับการลงทะเบียนวิชาเรียน ซึ่งผู้พุทธธรณ์ได้ค้างชำระไว้จำนวน ๒ ภาคการศึกษา อาจจะทำให้เป็นสาเหตุในการไม่สำเร็จการศึกษา

ผู้แทนมหาวิทยาลัยฯ ชี้แจงเพิ่มเติมว่า ทุนการศึกษาที่ผู้พุทธธรณ์ได้รับเป็นเงินจัดสรรจากเงินบำรุงการศึกษา ซึ่งเป็นเงินนอกงบประมาณของมหาวิทยาลัยฯ และมีไม่มากคือประมาณ ๒๐๐ กว่าล้านบาท การศึกษาที่สถาบัน AIT มีค่าใช้จ่ายสูง มหาวิทยาลัยฯ จึงถือปฏิบัติอนุโลมตามหนังสือสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ที่ ศธ ๐๕๐๙.๓/ว ๕๕๗ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ เรื่อง เกณฑ์การขยายเวลารับทุนระดับปริญญาเอกที่ศึกษาในประเทศ โครงการพัฒนาอาจารย์สาขาขาดแคลน โครงการผลิตและพัฒนาอาจารย์ และโครงการพัฒนาอาจารย์วิทยาเขตสารสนเทศ ซึ่งกำหนดเกณฑ์การขยายเวลารับทุนระดับปริญญาเอกที่รับเข้าจากวุฒิปริญญาโทที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ โครงการดังกล่าวข้างต้นเป็นเวลาไม่เกิน ๑ ปี และสนับสนุนการขยายทุนให้เฉพาะค่าธรรมเนียมการศึกษา และค่าเล่าเรียนเท่านั้น ทั้งนี้ ผู้ที่มีสิทธิได้รับการขยายเวลารับทุนไม่รวมถึงผู้รับทุนที่ศึกษา ณ สถาบัน AIT มหาวิทยาลัยฯ เห็นว่า หากมีการผ่อนผันหลักเกณฑ์ดังกล่าวให้แก่ผู้พุทธธรณ์ ก็จะต้องผ่อนผันให้แก่ผู้รับทุนรายอื่นด้วย ซึ่งจะเป็นภาระแก่มหาวิทยาลัยฯ เพราะสถาบัน AIT มีค่าใช้จ่ายในการศึกษาสูงกว่ามหาวิทยาลัยในประเทศแห่งอื่น แต่สำหรับข้าราชการที่ลาศึกษาต่อต่างประเทศ มหาวิทยาลัยฯ จะขยายเวลารับทุนให้ไม่เกิน ๑ ปี อย่างไรก็ตามในกรณีของผู้พุทธธรณ์ มหาวิทยาลัยฯ มีกองทุนให้กู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา

โดยไม่มีดอกเบี้ย ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้ทำสัญญากู้ยืมเงินจากกองทุนดังกล่าวแล้ว

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า หากคณะกรรมการฯ เห็นว่าข้อมูลของผู้อุทธรณ์ร้องขอมีจำนวนมากก็ประสงค์จะขอเฉพาะที่ผู้อุทธรณ์เห็นว่าเกี่ยวข้องเพื่อนำไปเปรียบเทียบกับกรณีของผู้อุทธรณ์เพียง ๑๑ ราย ซึ่งต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๐ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารว่า ผู้อุทธรณ์ขอส่งรายชื่อผู้ที่ผู้อุทธรณ์ต้องการขอให้มีการเปิดเผยข้อมูลเพื่อใช้เปรียบเทียบการเลือกปฏิบัติในการให้ทุนบุคลากร จำนวน ๑๑ ราย ได้แก่

๑. น.ส. ข. ได้รับทุนแต่ไม่จบการศึกษา
๒. นาย ส. ได้รับทุนแต่ไม่จบการศึกษา
๓. นาย ว. ได้รับทุนแต่ไม่จบการศึกษา
๔. นาย ก. ได้รับทุนแต่ไม่จบการศึกษา
๕. น.ส. พ. ได้รับทุนแต่ไม่จบการศึกษา
๖. นาย น. เรียนปริญญาโทไม่สำเร็จ แต่ต้องขอใช้เงินทุน วิทยาเขตเชียงราย
๗. นาย ท. เรียนปริญญาโทไม่สำเร็จ ยังไม่ได้ขอใช้เงินทุน แต่กลับขอต่อสัญญาเป็น ๗ ปี (มีการเลือกปฏิบัติต่างจากรายที่ ๖) วิทยาเขตเชียงราย
๘. นาย ข. ได้รับทุนไปเรียนปริญญาโท ออสเตรเลีย ปริญญาเอก อังกฤษ (เบิกเป็นก้อนครั้งเดียว)
๙. น.ส. ต. ได้รับทุนไปเรียนปริญญาโท ออสเตรเลีย ปริญญาเอก อังกฤษ
๑๐. น.ส. พ. ปริญญาเอก เยอรมนี (การเบิกจ่ายทุนเบิกทีละเทอมตามการจ่ายจริง)
๑๑. น.ส. บ. ได้รับทุนครั้งเดียว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอคือข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายชื่อผู้รับทุนและข้อมูลการรับทุนการศึกษาของข้าราชการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๐ จนถึงปัจจุบัน ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลข่าวสารสองส่วน ส่วนหนึ่งเป็นเอกสารการดำเนินการของเจ้าหน้าที่เพื่อพิจารณาการรับทุนของข้าราชการอันเป็นข้อมูลข่าวสารการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมาย ระเบียบกำหนดตามปกติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ข้อมูลข่าวสารอีกส่วนหนึ่งเป็นข้อมูลในสัญญาของผู้รับทุน และสัญญาค้ำประกัน ที่ผู้รับทุนและผู้ค้ำประกันสัญญารับทุนให้ไว้ต่อทางราชการเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และไม่ปรากฏว่ามีส่วนหนึ่งส่วนใดเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร หรือเป็นข้อมูลข่าวสารที่หากเปิดเผยอาจกระทบประโยชน์ส่วนได้เสียของผู้หนึ่งผู้ใด การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นการตรวจสอบความถูกต้อง โปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ได้เช่นกัน ทั้งในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ ผู้อุทธรณ์แจ้งยืนยันขอข้อมูลข่าวสารของข้าราชการมหาวิทยาลัยฯ ผู้รับทุนเพียง ๑๑ ราย จึงไม่อาจถือได้ว่าข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอมีจำนวนมาก กรณีจึงไม่มีเหตุที่จะไม่ให้สำเนาข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอคือ รายชื่อผู้รับทุนการศึกษาที่ต้องขอใช้ทุน ณ มหาวิทยาลัยฯ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๐ จนถึงปัจจุบัน และข้อมูลการรับทุนการศึกษาของข้าราชการมหาวิทยาลัยฯ ที่รับทุนการศึกษา จำนวน ๑๑ ราย ได้แก่ นางสาว ข. นาย ส. นาย ว. นาย ก. นางสาว พ. นาย น. นาย ท. นาย ข. นางสาว ต. นางสาว พ. และ นางสาว บ. พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ

หัวหน้าคณะที่ ๑

นางเน่งน้อย วิศวโยธิน

กรรมการ

นายพีรพล ไตรทศวิทย์

กรรมการ

ร้อยโท วิรัช พันธุ์มะผล

กรรมการ

นายสมชาย หอมล่อ

กรรมการ

นายจัตถ์ชัย บุรุษพัฒน์

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๑

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐/๒๕๕๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพะเยา เขต ๒ เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพะเยา เขต ๒

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพะเยา เขต ๒ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยนาย พ. จำนวน ๔ รายการ ดังนี้

๑. สรุปสำนวนการสอบสวนวินัยกรณีกระทำอนาจารเด็กนักเรียนหญิงคนหนึ่ง

๒. สำเนาบันทึกปากคำของเด็กนักเรียนหญิงคนหนึ่งฉบับนาย จ. ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ้านห้วยจี้ว และนาย น. จัดทำขึ้น

๓. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน/สอบสวนวินัยตามคำสั่งของนาย ร. อดีตหัวหน้าสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอจุน โดยคณะกรรมการประกอบด้วย นาย ส. นาย ศ. และนาย ย.

๔. คำสั่งลงโทษของโรงเรียนชุมชนบ้านห้วยจี้วต่อนาย พ.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพะเยา เขต ๒ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๙๖/๓๘๙๕ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ร้องขอ โดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งผู้ถูกลงโทษทางวินัยได้มีหนังสือ ที่ พิเศษ/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๐ ใช้สิทธิตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เป็นเอกสารที่ไม่อยู่ในความครอบครองของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพะเยา เขต ๒

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพะเยา เขต ๒

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว เห็นว่าเพียงพอต่อการพิจารณาโดยไม่จำเป็นต้องเชิญคู่กรณีมาชี้แจง โดยสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ปกครองของเด็กนักเรียนหญิงคนหนึ่งที่ถูกกระทำอนาจาร ซึ่งเป็นนักเรียนโรงเรียนชุมชนบ้านห้วยจี้ว ตำบลทุ่งรวงทอง อำเภอจุน จังหวัดพะเยา ในปี ๒๕๔๖ ผู้อุทธรณ์ได้เข้าแจ้งความดำเนินคดีกับนาย พ. ข้าราชการครูโรงเรียนเดียวกัน ในข้อหากระทำอนาจารเด็กนักเรียนหญิง

ในชั้นการพิจารณาของศาลจังหวัดพะเยา นาย พ. (จำเลย) ได้ให้การรับสารภาพว่าเมื่อประมาณเดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๒ เวลากลางวัน จำเลยซึ่งเป็นครูได้กระทำอนาจารเด็กนักเรียนหญิงคนดังกล่าว ซึ่งเป็นศิษย์อยู่ในความดูแลและมีอายุไม่เกิน ๑๕ ปี ด้วยการใช้มือลูบที่แผ่นหลังและก้น แล้วใช้มือทั้งสองข้างลูบคลำหน้าท้องและอก (นม) ของผู้เสียหาย โดยผู้เสียหายไม่ยินยอม ศาลจังหวัดพะเยาได้มีคำพิพากษาในคดีหมายเลขแดงที่ ๑๐๑๑/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ให้จำเลยจำคุก ๖ ปี ปรับ ๑๕,๐๐๐ บาท จำเลยให้การรับสารภาพซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณา ประกอบกับการกระทำของจำเลยมีลักษณะไม่ร้ายแรงนัก และจำเลยไม่เคยกระทำความผิดหรือเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน จึงให้การลงโทษจำคุกไว้มีกำหนด ๒ ปี

ต่อมาในวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๐ โรงเรียนชุมชนบ้านห้วยจั่ว ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งที่ ๐๑๑/๒๕๕๐ กรณีนาย พ. ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงในเรื่องกระทำความผิดคดีอาญา จนถูกศาลมีคำพิพากษารอการลงโทษจำคุกไว้มีกำหนด ๒ ปี ซึ่งในขั้นการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน นาย พ. ได้ให้การรับสารภาพไว้เป็นหนังสือ คณะกรรมการสอบสวนจึงเห็นควรลงโทษตัดเงินเดือนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๒ เดือน แต่เนื่องจากนาย พ. ไม่เคยถูกลงโทษทางวินัยมาก่อน ความผิดในครั้งนี้เป็นครั้งแรก และยังให้ความรู้แก่คณะกรรมการสอบสวนซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณา จึงเห็นควรลดโทษเป็นตัดเงินเดือนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๑ เดือน และได้รายงานให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพะเยา เขต ๒ ทราบ ซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพะเยา เขต ๒ ได้พิจารณาเพิ่มโทษนาย พ. เป็นลดขั้นเงินเดือนจำนวน ๑ ขั้น ตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพะเยา เขต ๒ ที่ ๒๘๑/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๐

ผู้อุทธรณ์เห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการสอบสวนในครั้งนี้ จึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ถึงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพะเยา เขต ๒ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๔ รายการดังกล่าวข้างต้น เพื่อนำไปประกอบการใช้สิทธิตามกฎหมายต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า การดำเนินคดีในชั้นศาลและการดำเนินการทางวินัยของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพะเยา เขต ๒ แก่นาย พ. ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว อีกทั้งผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ปกครองของเด็กนักเรียนหญิงคนดังกล่าวถือเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอ แม้ในกรณีนี้นาย พ. จะคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นต่อผู้อื่น แต่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารมีอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่จะวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๖) ได้ ทั้งนี้โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะแสดงให้เห็นถึงความถูกต้องโปร่งใสในการดำเนินการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพะเยา เขต ๒ จึงเห็นควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในรายการที่ ๑ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ แก่ผู้อุทธรณ์

ในส่วนข้อมูลข่าวสารในรายการที่ ๒ เนื่องจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพะเยา เขต ๒ ปฏิเสธว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ไม่อยู่ในความครอบครอง ดังนั้น จึงไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าข้อมูลข่าวสารนั้นไม่อยู่จริงย่อมมีสิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้ตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพะเยาเขต ๒ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในรายการที่ ๑ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ให้ยกอุทธรณ์

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ

หัวหน้าคณะที่ ๑

นายขจิตต์ชัย

บุรุษพัฒน์

กรรมการ

นางเน่งน้อย

วิศวโยธิน

กรรมการ

นายพีรพล

ไตรทศวิทย์

กรรมการ

นายสมชาย

หอมล่อ

กรรมการ

ร้อยโท วิรัช

พันธุ์มะผล

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑/๒๕๕๑

เรื่อง **อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต ๓**
 เกี่ยวกับคำสั่งของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต ๓

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต ๓

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นข้าราชการตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ๗ ว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต ๓ มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๐ ถึงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต ๓ ขอสำเนาข้อมูลข่าวสาร ดังนี้

๑. คำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต ๓ ที่ ๕๔๖/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๙ เรื่อง กำหนดตำแหน่งและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาให้ดำรงตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่น ตามมาตรา ๓๘ ค (๒) ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

๒. บัญชี ๑ และบัญชี ๒

๓. เอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเสนอแต่งตั้งตำแหน่งเลขที่ ๐. ๔๒ คือ เอกสารหลักเกณฑ์ครูช่วยราชการ และบันทึกของนาย ล. ที่ขอไปช่วยราชการที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต ๓

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต ๓ มีบันทึกลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๐ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า การจัดบุคลากรลงกรอบอัตรากำลังของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต ๓ ยังไม่เสร็จสิ้นสมบูรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐ การเปิดเผยจะมีผลกระทบต่อผู้มีส่วนได้เสียในการจัดบุคลากรทางการศึกษาอื่น อันจะทำให้การจัดบุคลากรลงกรอบอัตรากำลังไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และนาย ล. ไม่ประสงค์ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนที่เป็นบันทึกของตน

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต ๓ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต ๓ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์และคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) ด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต ๓ ดำเนินการจัดบุคลากรลงกรอบอัตรากำลังของสำนักงานฯ โดยจัดทำคำสั่ง ที่ ๕๔๖/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๙ เรื่อง กำหนดตำแหน่งและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาให้ดำรงตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่น ตามมาตรา ๓๘ ค (๒) ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อเสนอให้ ก.ค.ศ. พิจารณาเห็นชอบกับการจัดบุคลากรลงกรอบอัตรากำลังดังกล่าว และผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นข้าราชการคนหนึ่งของสำนักงานฯ เห็นว่า การพิจารณาจัดกรอบอัตรากำลังไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของราชการ จึงฟ้องคดีต่อศาลปกครองนครราชสีมา และขอข้อมูลข่าวสารเพื่อประกอบการดำเนินคดีที่ได้ฟ้องนั้นต่อไป

ในชั้นพิจารณา ผู้แทนสำนักงาน ก.ค.ศ. ชี้แจงด้วยวาจาเกี่ยวกับแนวทางการแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาให้ดำรงตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่น ตามมาตรา ๓๘ ค (๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ว่า ในปี ๒๕๔๖ กระทรวงศึกษาธิการได้นำระบบปฏิบัติการศึกษามาใช้ มีผลให้หน่วยงานเดิม อันได้แก่สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัด สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดและสำนักงานศึกษาธิการอำเภอถูกยุบเลิกไป และได้ประกาศจัดตั้งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขึ้น โดยข้าราชการในสังกัดดังกล่าวทั้งหมดจะอยู่ภายใต้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาที่จัดตั้งขึ้นใหม่นี้ สำนักงาน ก.ค.ศ. ได้วางแนวทางการจัดบุคลากรลงกรอบอัตรากำลัง ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/๑๗๒๗ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๗ เรื่อง แนวทางการแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้ดำรงตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่น ตามมาตรา ๓๘ ค (๒) ตามกรอบอัตรากำลังในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และในสถานศึกษาที่ ก.ค.ศ. กำหนด โดยให้จัดบุคลากรประเภทข้าราชการพลเรือนลงในตำแหน่งเดิมและอัตราเงินเดือนเดิม แต่ปรากฏว่าตำแหน่งของหน่วยงานเดิมและตำแหน่งตามกรอบอัตรากำลังบางตำแหน่งมีลักษณะงานที่แตกต่างกัน ดังนั้น คุณสมบัติของผู้ที่จะดำรงตำแหน่งตามกรอบอัตรากำลังจึงแตกต่างกัน การจัดบุคลากรลงกรอบอัตรากำลังในช่วงเดือนสิงหาคม ๒๕๔๗ มีแต่เฉพาะข้าราชการพลเรือนเท่านั้นที่มีคุณสมบัติ ทำให้บางหน่วยงานไม่สามารถจัดบุคลากรลงได้ สำนักงาน ก.ค.ศ. จึงกำหนดแนวทางปฏิบัติเพิ่มเติมโดยให้นำบุคลากรประเภทอื่น คือ ข้าราชการครูจัดลงกรอบอัตรากำลังได้ และแจ้งเวียนให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบตามหนังสือ ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/๒๗๔๐ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ ดังนั้น ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๗ การจัดบุคลากรลงกรอบอัตรากำลังกระทำได้ทั้งข้าราชการพลเรือนและข้าราชการครู

ผู้แทนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต ๓ ชี้แจงว่า ในการจัดบุคลากรตามกรอบอัตรากำลังซึ่งสำนักงานฯ ได้รับประมาณ ๘๐ ตำแหน่งนั้น ผู้อำนวยการสำนักงานฯ ได้แต่งตั้งคณะทำงานขึ้นพิจารณาคุณสมบัติของผู้ที่จะดำรงตำแหน่งซึ่งคณะทำงานได้จัดทำบัญชี ๑ และบัญชี ๒ แล้วเสนอผู้อำนวยการสำนักงานฯ เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการจัดทำคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต ๓ ที่ ๕๔๖/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๗ เมื่อสำนักงานฯ จัดทำคำสั่งแล้วต้องเสนอให้ ก.ค.ศ. พิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนจึงจะมีคำสั่งแต่งตั้งบุคลากรดังกล่าวได้ ปัจจุบันการพิจารณาของ ก.ค.ศ. ยังไม่เสร็จสิ้น มีบางตำแหน่งที่ยังไม่ได้รับความเห็นชอบ รวมทั้งตำแหน่งเลขที่ อ. ๔๒ ที่ผู้อุทธรณ์แสดงความประสงค์ไว้ด้วย ข้อมูลในการพิจารณาดังกล่าว ถือว่าเป็นความลับจนกว่าจะมีมติของ ก.ค.ศ. และได้ชี้แจงเหตุผลการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ว่าข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เนื่องจากเรื่องยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของ ก.ค.ศ. การเปิดเผยอาจมีผลกระทบต่อการจัดบุคลากรตามกรอบอัตรากำลังได้ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ จัดทำขึ้นเพื่อประกอบการพิจารณาของผู้อำนวยการสำนักงานฯ จึงเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยอาจกระทบต่อการบริหารงานภายในของสำนักงานฯ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เอกสารเกี่ยวกับการขอช่วยราชการ ณ สำนักงานฯ ของนาย ล. นั้น เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผลกระทบต่อนาย ล. ผู้มีส่วนได้เสียที่จัดให้ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๘ (หัวหน้ากลุ่มนโยบาย) ตำแหน่งเลขที่ อ. ๔๒ และปัจจุบันยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของ ก.ค.ศ. หากเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนหลักเกณฑ์การขอช่วยราชการเป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้

ส่วนผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์แสดงความประสงค์ลงในตำแหน่งเลขที่ อ. ๔๒ แต่ไม่ได้รับการพิจารณา โดยสำนักงานฯ จัดให้นาย ล. ซึ่งเป็นข้าราชการครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ ช่วยราชการ ณ สำนักงานฯ ลงกรอบอัตรากำลังในตำแหน่งดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงขอดูแลผลการขอช่วยราชการ เนื่องจากตามปกติระยะเวลาการช่วยราชการจะทำได้ไม่เกิน ๑ ปี เว้นแต่ในเขตพื้นที่นั้นมีบุคลากรทางการศึกษาไม่ถึง ๑๐๐ คน แต่นาย ล. ได้ขอช่วยราชการมาแล้ว ๔ ปี นอกจากนั้นการจัดบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามกรอบอัตรากำลังต้องจัดข้าราชการพลเรือนให้เสร็จสิ้นก่อนจึงจัดข้าราชการครูลงในตำแหน่งดังกล่าว ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ประสงค์ คือ ขั้นตอนวิธีการแต่งตั้งครูช่วยราชการลงกรอบ

อัตรากำลังในสำนักงานฯ รวมถึงเอกสารทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการแต่งตั้งนาย ล. ลงกรอบอัตรากำลัง และเอกสารคำสั่งทั้งหมดที่เกี่ยวข้องการจัดบุคลากรลงกรอบอัตรากำลัง เพื่อนำไปเป็นพยานหลักฐานประกอบการฟ้องร้องต่อศาลปกครองต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า การแต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต ๓ ตามกรอบอัตรากำลังตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต ๓ ที่ ๕๔๖/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๙ เรื่อง กำหนดตำแหน่งและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาให้ดำรงตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่น ตามมาตรา ๓๘ ค (๒) ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของ ก.ค.ศ. การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ย่อมมีผลกระทบต่อการพิจารณาของ ก.ค.ศ. อันจะส่งผลถึงการจัดบุคลากรตามกรอบอัตรากำลังของสำนักงานฯ ทำให้ไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เห็นสมควรไม่เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ซึ่งเป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต ๓ ที่ ๕๔๖/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๙ นั้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าการแต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามคำสั่งดังกล่าวยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลที่ใช้ประกอบการพิจารณาจะเป็นข้อจำกัดในการบริหารงานบุคคลของหน่วยงาน และอาจทำให้การพิจารณาจัดบุคลากรตามกรอบอัตรากำลังไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้เช่นเดียวกัน จึงเห็นสมควรไม่เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ หลักเกณฑ์การช่วยราชการของข้าราชการครู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต ๓ ชี้แจงว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ ส่วนเอกสารเกี่ยวกับการขอช่วยราชการของนาย ล. นั้น เห็นว่าการไปช่วยราชการของข้าราชการไม่ว่า ณ ที่ใด ย่อมถือเป็นการปฏิบัติราชการ ประกอบกับการช่วยราชการที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต ๓ ของนาย ล. ทำให้นาย ล. มีคุณสมบัติในการดำรงตำแหน่งตามกรอบอัตรากำลังตำแหน่งเลขที่ อ. ๔๒ จึงมีเหตุอันสมควรที่จะเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ซึ่งแสดงความประสงค์จะลงในตำแหน่งดังกล่าวด้วยเช่นกัน แม้นาย ล. จะไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ก็ไม่ขัดอำนาจคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่จะวินิจฉัยให้เปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นอกจากนั้น เอกสารดังกล่าวก็ไม่ปรากฏว่ามีส่วนใดที่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์โดยไม่ต้องปกปิดข้อความ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต ๓ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ แก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ ให้ยกอุทธรณ์

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สนองชาติ

หัวหน้าคณะที่ ๒

นายชัยรัตน์ มาประณีต

กรรมการ

นางธิดา ศรีไพพรรณ

กรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราโมทย์ ประจนปัจจนึก

กรรมการ

นายพุลประโยชน์ ชัยเกียรติ

กรรมการ

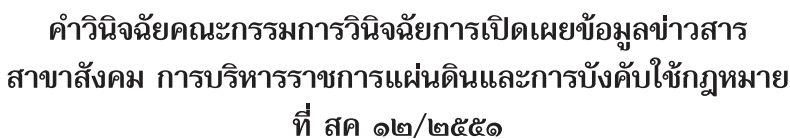
พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๑

ผู้ทอรรถน์ :
 หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดนครสวรรค์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
พิจารณาแล้วเห็นว่า จังหวัดนครสวรรค์ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้ขอทราบแล้ว เพียงแต่มีการลบชื่อบุคคลที่เกี่ยวข้องออก

ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีเนื้อหาที่เพียงพอต่อการทำความเข้าใจในเรื่องที่ได้มีการพิจารณาอนุญาตหรือต่อใบอนุญาตให้ดำเนินการกิจการโรงแรมแล้ว แม้จะไม่ทราบชื่อของผู้แสดงความคิดเห็นในที่ประชุมก็ตาม การเปิดเผยชื่อผู้เข้าร่วมประชุมในกรณีนี้มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าบุคคลดังกล่าวอาจได้รับความเดือดร้อนเสียหาย ถูกฟ้องร้องดำเนินคดี หรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด ซึ่งจะส่งผลให้ไม่มีผู้ใดกล้าแสดงความคิดเห็นหรือให้ข้อเท็จจริงต่อทางราชการในภายภาคหน้า อันจะทำให้ระบบการพิจารณาอนุญาตหรือต่อใบอนุญาตให้ดำเนินการกิจการโรงแรมของทางราชการต้องประสบปัญหา และทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่จังหวัดนครสวรรค์ไม่เปิดเผยชื่อผู้เข้าร่วมประชุมนั้น คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเห็นพ้องด้วย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนองชาติ

หัวหน้าคณะที่ ๒

นายชัยรัตน์ มาประณีต

กรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราโมทย์ ประจนปัจจนึก

กรรมการ

นายพลประโยชน์ ชัยเกียรติ

กรรมการ

พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย

กรรมการ

นางธิดา ศรีไพพรรณ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๑

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓/๒๕๕๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒ เกี่ยวกับหนังสือร้องเรียน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านห้วยนา ถูกชาวบ้านหมู่ที่ ๕ ตำบลช้างเผือก อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ร้องเรียนต่อผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒ โดยกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์บุกรุกป่าที่สาธารณประโยชน์ที่พลเมืองใช้ร่วมกันไปเพื่อเป็นประโยชน์ส่วนตน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒ ได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ชี้แจงข้อกล่าวหาโดยได้ส่งหนังสือร้องเรียนที่ปกปิดข้อความในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้ร้องเรียนแก่ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๒๒.๓๐๔/๑๔๒ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๐ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒ ขอสำเนาหนังสือร้องเรียนฉบับสมบูรณ์ที่ปรากฏรายชื่อชาวบ้านผู้ร้องเรียนเพื่อใช้ประกอบการทำรายงานชี้แจงข้อกล่าวหา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒ มีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๔๑๒๒/๑๔๒ ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า กลุ่มผู้ร้องเรียนได้ทำหนังสือคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว เนื่องจากเห็นว่าอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของกลุ่มผู้ร้องเรียนได้ และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒ ได้พิจารณาเห็นว่าคำคัดค้านมีเหตุผลรับฟังได้ ประกอบกับการมีดังกล่าวอยู่ระหว่างการสืบสวนข้อเท็จจริง การเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๒๒.๓๐๔/๑๗๕ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า กลุ่มป่าไม้ชุมชนบ้านหนองบัว หมู่ที่ ๕ ตำบลช้างเผือก อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ได้ทำหนังสือร้องเรียนต่อผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒ ว่าผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านห้วยนาบุกรุกและแผ้วถางป่าซึ่งเป็นสาธารณประโยชน์ที่พลเมืองใช้ร่วมกันมีเนื้อที่ประมาณ ๒๐ ไร่ โดยผู้อุทธรณ์อ้างว่าเป็นที่ดินของตนที่มีหนังสือแจ้งการครอบครอง แต่กลุ่มชาวบ้านเห็นว่าหนังสือดังกล่าวไม่ตรงกับที่ดินซึ่งมีการบุกรุก

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒ ได้สอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนดังกล่าว และแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทำหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา แต่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าไม่สามารถชี้แจงได้ เนื่องจากยังขาดรายชื่อกลุ่มผู้ร้องเรียน และได้ใช้สิทธิในการขอข้อมูลดังกล่าว ซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒ ได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผู้ร้องเรียนตามเหตุผลข้างต้น คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่าข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ต้องการ คือ รายชื่อกลุ่มผู้ร้องเรียน ซึ่งในเรื่องนี้ปรากฏ

ข้อเท็จจริงว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒ อยู่ในระหว่างการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีการร้องเรียนดังกล่าว ดังนั้น การเปิดเผยจะมีผลให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเมื่อคำนึงถึงประโยชน์ของสาธารณะ และเอกชนที่เกี่ยวข้องแล้ว การเปิดเผยรายชื่อกลุ่มผู้ร้องเรียนอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) ประกอบกับกลุ่มเป้าหมายชุมชนบ้านหนองบัว หมู่ที่ ๕ ได้ใช้สิทธิในการคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยไม่ประสงค์ให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒ นำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน นอกจากนั้น ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๑ เรื่อง หลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการและการสอบสวนเรื่องราวร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการว่ากระทำผิดวินัย ได้กำหนดให้ความคุ้มครองผู้ร้องเรียนอย่าให้ต้องรับภัยหรือความไม่ชอบธรรม อันเนื่องมาจากการร้องเรียน การเป็นพยาน หรือการให้ข้อมูลนั้น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยว่าคำสั่งของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒ ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์นั้นชอบแล้ว ให้ยกอุทธรณ์

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สมองชาติ

หัวหน้าคณะที่ ๒

นายชัยรัตน์ มาประณีต

กรรมการ

นางธิดา ศรีไพพรรณ

กรรมการ

นายพูลประโยชน์ ชัยเกียรติ

กรรมการ

พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย

กรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราโมทย์ ประजनปัจจนิก

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๑

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔/๒๕๕๑**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เกี่ยวกับหนังสือร้องเรียน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์กับพวกรวม ๑๒ คน ผู้อุทธรณ์ โดยนาย ก. ทนายความผู้รับมอบอำนาจมีหนังสือลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๐ ถึงนาย จ. ผู้ตรวจราชการสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ในฐานะประธานกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ตามคำสั่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ที่ ๙๐/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ขอสำเนาหนังสือร้องเรียนที่มีชื่อของผู้กล่าวหา กรณีคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ขอให้ผู้อุทธรณ์ไปให้ถ้อยคำ ซึ่งผู้อุทธรณ์เห็นว่าหนังสือร้องเรียนดังกล่าวอาจมีการพาดพิงถึงผู้อุทธรณ์อันทำให้ได้รับความเสียหาย เสียชื่อเสียง และถูกดูหมิ่นเกลียดชังจากบุคคลภายนอก จึงขอข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้สิทธิดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีหนังสือ ที่ กษ ๐๒๐๒.๐๑/๕๕๗๘ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ ลงนามโดยกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่าการเชิญไปให้ถ้อยคำเป็นเพียงในฐานะพยานที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ที่มีข้อกล่าวหาเรื่องร้องเรียน และการพิจารณาเรื่องร้องเรียนดังกล่าว ได้ดำเนินการเป็นเรื่องลับ ย่อมไม่มีเหตุที่จะทำให้ผู้ให้ถ้อยคำได้รับความเสียหาย นอกจากนั้นคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงยังต้องปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๑ จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงเป็นหนังสือและคำวาจาของผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ คำชี้แจงคำวาจาของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า กระทรวงเกษตรฯ ได้รับหนังสือที่มีการลงชื่อบุคคล ร้องเรียนกล่าวหาผู้บริหารระดับสูงของกระทรวงเกษตรฯ คนหนึ่งว่ามีพฤติการณ์ล่อไปในทางไม่สุจริตหลายประการ จึงมีคำสั่ง ที่ ๙๐/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีที่มีการร้องเรียนดังกล่าว โดยมีนาย จ. ผู้ตรวจราชการสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นประธาน

ในชั้นพิจารณา ผู้แทนกระทรวงเกษตรฯ ชี้แจงด้วยวาจาว่า การดำเนินการเรื่องที่มีการร้องเรียน กระทรวงเกษตรฯ และคณะกรรมการตรวจสอบฯ ดำเนินการเป็นเรื่องลับ และได้มีการเชิญผู้ที่เกี่ยวข้องไปให้ถ้อยคำหลายคนรวมทั้งผู้อุทธรณ์ทั้ง ๑๒ คน ด้วย การขอให้ไปให้ถ้อยคำดังกล่าวเป็นไปในฐานะพยานมิใช่ผู้ถูกกล่าวหา จึงไม่น่าจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ให้ถ้อยคำได้ คณะกรรมการตรวจสอบฯ ได้สรุปเรื่องที่มีการร้องเรียนทั้ง ๓๓ ประเด็นเสนอผู้แต่งตั้งเพื่อพิจารณาแล้ว ผู้แต่งตั้งมีคำสั่งให้ทำการสอบเพิ่มเติมในบางประเด็น และเรื่องยังอยู่ระหว่างการดำเนินการของคณะกรรมการตรวจสอบฯ สำหรับเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้น เนื่องจากผู้ร้องเรียนได้ระบุชื่อของตนในหนังสือร้องเรียน จึงต้องปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๑ เรื่อง หลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการ และการสอบสวนเรื่องราวร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการว่ากระทำความผิดวินัย เพื่อคุ้มครองผู้ร้องเรียนไม่ได้รับความเดือดร้อน

อันเนื่องมาจากการร้องเรียนนั้น แต่ผู้อุทธรณ์ต้องการหนังสือร้องเรียนที่มีชื่อของผู้ร้องเรียน จึงไม่อาจเปิดเผยได้

ส่วนผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยว่าจ่าว่า ข้อมูลข่าวสารที่ประสงค์ให้เปิดเผยคือหนังสือร้องเรียนที่มีชื่อของผู้ร้องเรียนด้วย ทั้งนี้ เพื่อใช้สิทธิดำเนินการตามกฎหมายแก่ผู้ร้องเรียน หากมีการกล่าวหาตักเตือนและทำให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความเสียหาย

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องที่มีการร้องเรียนกล่าวหาผู้บริหารของกระทรวงเกษตรฯ ยังอยู่ระหว่างการดำเนินการของคณะกรรมการตรวจสอบฯ การเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ทั้งอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ร้องเรียนได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์ไม่ประสงค์จะทราบรายละเอียดของข้อกล่าวหาหรือร้องเรียน แต่ประสงค์จะทราบเพียงชื่อผู้ร้องเรียนเท่านั้น แม้คณะกรรมการฯ จะมีคำวินิจฉัยให้เปิดเผยหนังสือร้องเรียนโดยให้ลบหรือปกปิดชื่อผู้ร้องเรียน เพื่อคุ้มครองผู้ร้องเรียนก็ตาม ก็เห็นได้ว่าไม่เป็นการสมประสงค์ของผู้อุทธรณ์ จึงเห็นสมควรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอ การที่กระทรวงเกษตรฯ มีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้น ชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

นายวัฒนา รัตนวิจิตร

หัวหน้าคณะที่ ๔

นายจำนง เกลิมฉัตร

กรรมการ

นายดำรงค์ บุญยสิน

กรรมการ

นางมัลลิกา คุณวัฒน์

กรรมการ

ศาสตราจารย์พิเศษ เรวัต ฉ่ำเฉลิม

กรรมการ

พลเอก วิชิต บุญยะวัฒน์

กรรมการ

รองศาสตราจารย์ มนต์รี รูปสุวรรณ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ

๑. ศาสตราจารย์พิเศษ เรวัต ฉ่ำเฉลิม ไม่เข้าร่วมการพิจารณา

๒. นายดำรงค์ บุญยสิน ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๑

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๕/๒๕๕๑**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายกเกี่ยวกับรายงานการประชุม

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ซึ่งเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนวัดท่าด่าน อำเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๐ ถึงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก ขอตระจดูข้อมูลข่าวสารรายงานการประชุมของคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (อ.ก.ค.ศ.) เขตพื้นที่นครนายก ครั้งที่ ๑/๒๕๕๐ จนถึงปัจจุบัน (วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๐) เพื่อนำมาตีหรือข้อคิดเห็นต่างๆ ของคณะกรรมการฯ ไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาโรงเรียนต่อไป

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายกมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๕๗/๓๙๘๓ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า เอกสารรายงานการประชุมของ อ.ก.ค.ศ. ดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๗

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงเป็นหนังสือและคำขอของตัวแทนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก คำชี้แจงเป็นหนังสือของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ในช่วงระยะเวลาตั้งแต่เดือนมกราคมถึงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๐ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษานครนายกได้มีการประชุมรวม ๑๐ ครั้ง ข้อมูลข่าวสารตามคำขอจึงประกอบด้วยรายงานการประชุมของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษานครนายก จำนวน ๑๐ ฉบับ รายงานการประชุมดังกล่าวประกอบด้วยเอกสาร ๒ ส่วน คือ เอกสารในส่วนที่เป็นการจดรายละเอียดยเกี่ยวกับการประชุมและเอกสารแนบท้ายรายงานการประชุม ซึ่งถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของรายงานการประชุม เอกสารแนบดังกล่าวจะเป็นเอกสารเกี่ยวกับเรื่องที่ได้มีการพิจารณาในการประชุมครั้งนั้นๆ เช่น กฎหมาย กฎกระทรวง ประกาศ คำสั่ง หลักเกณฑ์หรือแนวทางที่กำหนดให้ต้องปฏิบัติ และหนังสือราชการที่เกี่ยวข้องในเรื่องต่างๆ ตลอดจนเอกสารที่ใช้ประกอบการประชุมอื่นๆ เช่น เอกสารการขอรับการประเมินและการประเมินข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อเลื่อนวิทยฐานะ การเลื่อนขึ้นเงินเดือนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา การประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษา การพิจารณาแต่งตั้งหรือย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในเขตพื้นที่ และการขอช่วยราชการของข้าราชการครู เป็นต้น

ในชั้นพิจารณา ผู้แทนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายกชี้แจงด้วยวาจา และตามหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก ที่ ศธ ๐๔๐๕๗/๗๖๖๙ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ ถึงเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารว่ารายงานการประชุมทั้ง ๑๐ ฉบับ ไม่มีเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ นอกจากนั้นเอกสารประกอบการประชุมที่ได้นำมาแนบท้ายรายงานการประชุม ข้อความบางส่วนเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลและบางส่วนเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการให้คะแนนหรือการให้ความเห็นของบุคคลหรือคณะบุคคลที่ทำการประเมิน การเปิดเผยจะทำให้เกิดความยุ่งยากในการบริหารงานเกี่ยวกับการพิจารณาแต่งตั้ง

หรือย้ายข้าราชการ อันอาจทำให้การพิจารณาแต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายกในคราวต่อไป ไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษานครนายกจึงมีมติไม่ให้เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์

ส่วนผู้อุทธรณ์ชี้แจงตามหนังสือลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๑ ว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็นข้อมูลข่าวสารตามปกติทั่วไป มิได้มีกฎหมายใดคุ้มครองมิให้เปิดเผย และผู้อุทธรณ์มีสิทธิขอตรวจสอบข้อมูลข่าวสารได้ไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องหรือไม่ ตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติดังกล่าว

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า การประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษานครนายกเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ รายงานการประชุมเป็นเพียงการบันทึก รายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ที่ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษานครนายกได้พิจารณาดำเนินการไปเท่านั้น การเปิดเผยไม่น่าจะทำให้การปฏิบัติหน้าที่ที่มีกฎหมายบัญญัติไว้ ไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ดังที่ยกเป็นเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ในทางตรงกันข้าม การเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นบุคลากรคนหนึ่งของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายกทราบ จะเป็น การแสดงถึงความโปร่งใสในการดำเนินงานของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษานครนายก และการบริหารงานของสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษานครนายกเองด้วย ในส่วนข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล อันได้แก่ อัตราเงินเดือนของข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษาของบุคคลที่มีชื่อปรากฏอยู่ในรายงานการประชุมนั้น หากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายกเห็นว่า การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็อาจใช้ดุลพินิจลบหรือปกปิดข้อความเฉพาะในส่วนที่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนั้นได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษานครนายกเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ โดยอาจใช้ดุลพินิจลบหรือปกปิดข้อความในส่วนที่ เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลได้

นายวัฒนา รัตนวิจิตร

หัวหน้าคณะที่ ๔

นายจำนง เกลิมฉัตร

กรรมการ

นายดำรงค์ บุญยยืน

กรรมการ

รองศาสตราจารย์ มนต์รี รูปสุวรรณ

กรรมการ

ศาสตราจารย์พิเศษ เรวัต ฉ่ำเฉลิม

กรรมการ

พลเอก วิจิต บุญยะวัฒน์

กรรมการ

นางมัลลิกา คุณวัฒน์

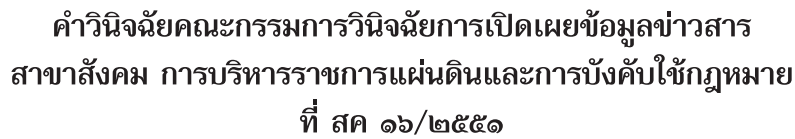
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ นายดำรงค์ บุญยยืน ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๑

ผู้ทบทวน :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายุกุมิ เขต ๑

๑. นาย ก. อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏจังหวัดชัยภูมิ
๒. นาย ข. ข้าราชการบำนาญ
๓. นาง ค. ครู คศ. ๒ โรงเรียนอนุบาลชัยภูมิ
๔. นาง ง. ครู คศ. ๒ โรงเรียนบ้านท่าแกวิทยาคาร

๕. นาง จ. เจ้าของร้านอาหารเลดี้

๖. นาง ฉ. เจ้าของร้านขายของชำนานา

คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การสอบสวนและดำเนินการทางวินัยกรณีผู้ถูกร้องเรียนกล่าวหา นาย ส. ได้ดำเนินการเสร็จสิ้น โดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๑ มีคำสั่งลงโทษผู้ถูกร้องเรียนแล้ว การเปิดเผยบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ บันทึกถ้อยคำพยานบุคคลนั้นเป็นการให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนของผู้ที่รู้เห็นเหตุการณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ถูกร้องเรียน จึงไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้ให้ถ้อยคำ และแม้ผู้ให้ถ้อยคำจะไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ก็ไม่ตัดอำนาจคณะกรรมการฯ ที่จะวินิจฉัยให้เปิดเผย นอกจากนั้นบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลตามคำขอของผู้ถูกร้องทั้ง ๖ คน ก็เป็นพยานฝ่ายผู้กล่าวหาคือผู้ถูกร้องเอง จึงสมควรเปิดเผยให้ผู้ถูกร้องทราบได้ อย่างไรก็ตาม หากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๑ เห็นว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ให้ถ้อยคำ ก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำนั้นได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการฯ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๑ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้ถูกร้อง โดยอาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าผู้ให้ถ้อยคำเป็นบุคคลใด

นายวัฒนา รัตนวิจิตร

หัวหน้าคณะที่ ๔

นายจำนง เกลิมฉัตร

กรรมการ

นายดำรงค์ บุญยีน

กรรมการ

รองศาสตราจารย์ มนต์รี รูปสุวรรณ

กรรมการ

นางมัลลิกา คุณวัฒน์

กรรมการ

ศาสตราจารย์พิเศษ เรวัต ฉ่ำเฉลิม

กรรมการ

พลเอก วิจิต บุญยะวัฒน์

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ นายดำรงค์ บุญยีน ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๑

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๗/๒๕๕๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานโยธา กรุงเทพมหานครเกี่ยวกับหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ที่ดิน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานโยธา กรุงเทพมหานคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๐ ถึงสำนักงานโยธา กรุงเทพมหานคร ขอสำเนาข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๔ รายการ คือ

๑. เอกสารการแสดงกรรมสิทธิ์ที่ดินเป็นของกระทรวงการคลัง ตามที่สำนักงานโยธา กรุงเทพมหานคร ได้แจ้งตามหนังสือสำนักงานโยธา กรุงเทพมหานคร ที่ กท ๐๙๐๗/อ.๒๔๗๓ ลงวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ว่า ที่ดินบริเวณตลาดใหม่ดอนเมืองที่พิพาทเป็นกรรมสิทธิ์ของกระทรวงการคลังในอำนาจการปกครองของกรมธนารักษ์

๒. เอกสารการแสดงกรรมสิทธิ์ที่ดินเป็นของกระทรวงกลาโหม ตามที่สำนักงานโยธา กรุงเทพมหานคร ได้แจ้งตามการปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินที่จะเวนคืนเพื่อก่อสร้างทางหลวงเทศบาล สายถนนเชิดวุฒากาศว่าที่ดินบริเวณตลาดใหม่ดอนเมืองที่พิพาทเป็นกรรมสิทธิ์ของกระทรวงกลาโหม

๓. เอกสารการแสดงกรรมสิทธิ์ที่ดินเป็นของบริษัท พัฒนาตลาดใหม่ดอนเมือง จำกัด ตามที่สำนักงานโยธา กรุงเทพมหานคร ได้แจ้งตามบันทึกข้อความฝ่ายควบคุมอาคาร ๑ ที่ กท ๔๐๐๐/อ.๓๕ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๕

๔. บทบัญญัติแห่งกฎหมาย (ระบุข้อความที่สื่อถึง) ที่ให้สาธารณสมบัติของแผ่นดินหากไม่ปรากฏการโอนทางสาธารณะตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๑๘ ถือว่าไม่เป็นทางสาธารณะตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร

สำนักงานโยธา กรุงเทพมหานครมีหนังสือ ที่ กท ๐๙๐๗/๔๔๖๖ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๐ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ โดยให้เหตุผลว่า เป็นเอกสารสิทธิ์ที่ได้รับความคุ้มครองมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ เป็นเรื่องบทบัญญัติแห่งกฎหมายและเรื่องอื่นๆ ที่มีใช้การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๐ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๓

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงเป็นหนังสือและด้วยวาจาของสำนักงานโยธา กรุงเทพมหานคร คำชี้แจงเป็นหนังสือของผู้อุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า บริษัท พัฒนาตลาดใหม่ดอนเมือง จำกัด ยื่นคำขอรับอนุญาตปลูกสร้างอาคารในโครงการพัฒนาตลาดใหม่ดอนเมือง บนที่ดินราชพัสดุ โฉนดที่ดินเลขที่ ๗๖๐ ๗๖๒ และ ๑๔๒๗ ตำบลดอนเมือง อำเภอบางเขน กรุงเทพมหานคร ซึ่งปรากฏตามหนังสือสำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขาดอนเมือง ที่ มท ๐๕๑๐.๑๑/๕๓๗ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๔๙ ที่มีถึงผู้อุทธรณ์ว่า ที่ดินตามโฉนดที่ดินทั้ง ๓ แปลง ตกเป็นกรรมสิทธิ์ของกระทรวงกลาโหม โดยผลของการเวนคืนตามกฎหมาย ปัจจุบันโฉนดที่ดินเลขที่ ๗๖๐ มีชื่อกระทรวงการคลังเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ ส่วนโฉนดที่ดินเลขที่ ๗๖๒ และ ๑๔๒๗ มีชื่อกระทรวงกลาโหมเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสำนักงานโยธา ขอสำเนาหนังสือ

แสดงกรรมสิทธิ์ในที่ดินอันเป็นเอกสารประกอบคำขอรับอนุญาตก่อสร้างอาคารในโครงการพัฒนาตลาดใหม่ดอนเมือง ที่แสดงว่า โฉนดที่ดินฉบับใดเป็นกรรมสิทธิ์ของกระทรวงการคลัง กระทรวงกลาโหม และบริษัท พัฒนาตลาดใหม่ดอนเมือง จำกัด

ในชั้นพิจารณา ผู้แทนสำนักงานโยธา กรุงเทพมหานครชี้แจงด้วยวาจาว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอรายการที่ ๑ หนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ในที่ดินของกระทรวงการคลัง (โฉนดที่ดินเลขที่ ๗๖๐) และรายการที่ ๒ หนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ในที่ดินของกระทรวงกลาโหม (โฉนดที่ดินเลขที่ ๗๖๒ และ ๑๔๒๗) เป็นสำเนาเอกสารที่บริษัท พัฒนาตลาดใหม่ดอนเมือง จำกัด ยื่นประกอบคำขอรับอนุญาตก่อสร้างอาคารในโครงการพัฒนาตลาดใหม่ดอนเมือง สำนักงานโยธาพิจารณาแล้วเห็นว่า กระทรวงการคลังและกระทรวงกลาโหมเป็นเจ้าของหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ในที่ดินดังกล่าว มิใช่สำนักงานโยธา จึงปฏิเสธการเปิดเผย ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ หนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ในที่ดินของบริษัท พัฒนาตลาดใหม่ดอนเมือง จำกัด นั้นไม่มี เนื่องจากบริษัทฯ เป็นผู้พัฒนาโครงการบนที่ดินราชพัสดุแทนผู้เช่ารายเดิม และไม่ได้เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ในดินแต่อย่างใด

ส่วนผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ถึงคณะกรรมการฯ แจ้งว่าไม่ประสงค์จะให้ถ้อยคำเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอเพิ่มเติม

คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอ แม้สำนักงานโยธาจะมีได้เป็นเจ้าของหรือผู้จัดทำ แต่เนื่องจากเป็นเอกสารที่บริษัท พัฒนาตลาดใหม่ดอนเมือง จำกัด ยื่นประกอบคำขอรับอนุญาตปลูกสร้างอาคาร จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่อยู่ในความครอบครองของสำนักงานโยธา หนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ในที่ดินนั้นเป็นเอกสารทางทะเบียนเกี่ยวกับที่ดินซึ่งเป็นเอกสารมหาชน ประชาชนสามารถขอตรวจดูเอกสารและขอสำเนาเอกสารเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของรายละเอียดเกี่ยวกับที่ดิน เช่น ชื่อเจ้าของผู้เป็นกรรมสิทธิ์ ตลอดจนบริเวณที่ตั้งและจำนวนของที่ดินตามเอกสารดังกล่าวได้ จึงเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ สำนักงานโยธาชี้แจงว่าไม่มี หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงสามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อขอให้ตรวจสอบได้ ตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานโยธา กรุงเทพมหานคร เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ แก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ให้ยกอุทธรณ์

นายวัฒนา รัตนวิจิตร

หัวหน้าคณะที่ ๔

นายดำรงค์ บุญยสิน

กรรมการ

รองศาสตราจารย์ มนต์รี รูปสุวรรณ

กรรมการ

นางมัลลิกา คุณวัฒน์

กรรมการ

ศาสตราจารย์พิเศษ เรวัต ฉ่ำเฉลิม

กรรมการ

พลเอก วิจิต บุญยะวัฒน์

กรรมการ

นายจำนง เกลิมฉัตร

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ นายดำรงค์ บุญยสิน ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๑

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘/๒๕๕๑**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยจันทร์เกี่ยวกับเอกสารการจัดซื้อจัดจ้าง
และเอกสารการเบิกจ่ายเงินการส่งเสริมอาชีพกลุ่มแม่บ้านและสตรีตำบลห้วยจันทร์

ผู้อุทธรณ์ : และ
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ และวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ ถึง
องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยจันทร์ ขอข้อมูลข่าวสารดังต่อไปนี้

๑. เอกสารการจัดจ้างก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสายโรงเรียนหมูบ้าน ป่าไม้ห้วยจันทร์
 ๒. เอกสารการจัดซื้อที่ดินเพื่อก่อสร้างอาคารที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยจันทร์
 ๓. เอกสารการจัดจ้างถมที่ดินเพื่อก่อสร้างอาคารที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยจันทร์
 ๔. เอกสารการเบิกจ่ายเงินการส่งเสริมอาชีพกลุ่มแม่บ้านและสตรี หมู่ที่ ๓ หมู่ที่ ๔ และหมู่ที่ ๕ ตำบลห้วยจันทร์
- องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยจันทร์อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์ตรวจดูเอกสารที่ร้องขอได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยจันทร์

แต่ไม่อนุญาตให้คัดสำเนาข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้
คัดสำเนาข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยจันทร์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยจันทร์แล้ว เห็นว่าเพียงพอ
ต่อการพิจารณาของคณะกรรมการฯ โดยเห็นว่าข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอทั้งสี่รายการมีลักษณะเป็นข้อมูลแผนงาน
โครงการ และงบประมาณรายจ่ายประจำปีของปีที่กำลังดำเนินการ และข้อมูลการจัดซื้อจัดจ้าง ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง
(๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสาร
ของราชการ เรื่อง กำหนดให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการพิจารณาการจัดซื้อจัดจ้างของหน่วยงานของรัฐเป็นข้อมูลข่าวสาร
ที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐
ฉบับลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๓ ซึ่งตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่งและวรรคสามแห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวกำหนดให้หน่วยงาน
ของรัฐต้องจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการดังกล่าวไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ และบุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียเกี่ยวข้อง
หรือไม่ก็ตามย่อมมีสิทธิเข้าตรวจดู ขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ ข้อมูลข่าวสาร
ที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอทั้งสี่รายการจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ดังนั้น การที่องค์การบริหารส่วนตำบล
ห้วยจันทร์อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอโดยไม่อนุญาตให้คัดสำเนาจึงไม่ขัดด้วยบทบัญญัติแห่ง
กฎหมายดังกล่าว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้องค์การ
บริหารส่วนตำบลห้วยจันทร์ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอทั้งสี่รายการ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

นายวัฒนา รัตนวิจิตร

หัวหน้าคณะที่ ๔

นายจำนง เกลิมฉัตร

กรรมการ

นายดำรงค์ บุญยีน

กรรมการ

นางมัลลิกา คุณวัฒน์

กรรมการ

ศาสตราจารย์พิเศษ เรวัต ฉ่ำเฉลิม

กรรมการ

พลเอก วิชิต บุญยะวัฒน์

กรรมการ

รองศาสตราจารย์ มนต์รี รูปสุวรรณ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ นายดำรงค์ บุญยีน บ่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๑

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๙/๒๕๕๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา
 เกี่ยวกับการพิจารณาเรื่องร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์

:

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

:

สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นเจ้าพนักงานตรวจเรือ ๗ สำนักงานการขนส่งทางน้ำที่ ๓ (เพชรบุรี) มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๔๙ วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๔๙ และวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๔๙ ถึงผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาขอสำเนาข้อมูลข่าวสาร ดังนี้

๑. สรุปข้อกล่าวหาและคำร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ คำให้การของนาย ว. ปลัดกระทรวงคมนาคม และเอกสารพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวอ้างต่างๆ ของนาย ว. และพวกทั้งหมด

๒. ส่วนของการสอบสวนของพนักงานผู้รับผิดชอบสำนวนที่รายงานต่อเลขาธิการ

๓. รายงานของเลขาธิการที่เสนอต่อผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา

๔. คำวินิจฉัยผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา เรื่อง การขอคัดค้านกรรมการ อ.ก.พ. กระทรวงคมนาคม จำนวน ๗ นาย ซึ่งเป็นผู้ได้บังคับบัญชาโดยตรงของนาย ว. และการปฏิเสธการขอให้ปากคำของผู้อุทธรณ์ในที่ประชุม อ.ก.พ.

๕. เอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาทั้งหมด

สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภามีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ผร ๓๔/๑๐๑๑๓ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ขี้แจงกรณีการอุทธรณ์คำวินิจฉัยของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา กรณีการร้องเรียนขอให้พิจารณาสอบสวนนาย ว. และกรณีการขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาเรื่องร้องเรียน โดยกรณีการขอข้อมูลข่าวสารนั้นชี้แจงว่า ข้อมูลในการพิจารณาเรื่องร้องเรียนของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินฯ ประกอบด้วยข้อมูล ๒ ส่วน คือ

๑. หนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงของกระทรวงคมนาคม ซึ่งได้กำหนดชั้นความลับไว้และขณะนี้ยังไม่มีกรยกเลิกชั้นความลับประกอบกับสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินฯ ได้สรุปสาระสำคัญของหนังสือดังกล่าวไว้ในหนังสือแจ้งผลการวินิจฉัยของผู้ตรวจการแผ่นดินฯ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว

๒. บันทึกของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินฯ ซึ่งเป็นการสรุปสาระสำคัญของเรื่องร้องเรียนและความเห็นของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินฯ ในการเสนอเรื่องให้ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาพิจารณาวินิจฉัย อันเป็นการปฏิบัติงานภายในของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินฯ

ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาพิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๒ ส่วน เป็นข้อเท็จจริงหรือข้อมูลที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว จึงวินิจฉัยไม่ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงเป็นหนังสือและด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินฯ คำชี้แจงเป็นหนังสือและด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือร้องเรียนต่อ อ.ก.พ. กระทรวงคมนาคม กรณีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีมีคำสั่งเมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๖ ย้ายผู้อุทธรณ์จากกองตรวจเรือกรุงเทพมหานครไปประจำสำนักงานการขนส่งทางน้ำสาขาสุพรรณบุรี และมีคำสั่งเมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๔๗ ย้ายผู้อุทธรณ์ไปประจำสำนักงานการขนส่งทางน้ำสาขาเพชรบุรี และได้คัดค้านกรมการ อ.ก.พ. กระทรวงคมนาคมบางคนด้วย ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาขอความเป็นธรรมเกี่ยวกับการย้ายผู้อุทธรณ์ โดยกล่าวว่า อ.ก.พ. กระทรวงคมนาคมพิจารณาเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ล่าช้า กับขอให้พิจารณากรณีการขอข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของกรมการขนส่งทางน้ำฯ ตามคำวินิจฉัย ที่ สค ๖๙/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๔๗ ซึ่งสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินฯ ได้พิจารณาเรื่องร้องเรียนทั้ง ๒ กรณี และมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ผร ๓๔/๒๗๙๕ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งผลการพิจารณาให้ทราบว่าผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเห็นว่าเรื่องของผู้อุทธรณ์ร้องขอได้รับการแก้ไขความเดือดร้อนหรือความไม่เป็นธรรมอย่างเหมาะสมแล้ว จึงวินิจฉัยให้ยุติการพิจารณาเรื่องร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาขอให้พิจารณาทบทวนผลการวินิจฉัยดังกล่าว และร้องเรียนเพิ่มเติม ขอให้พิจารณาสอบสวนนาย ว. กรมการในคณะกรรมการตรวจสอบและเร่งรัดการปฏิบัติตามสัญญาซื้อเรือชุดเกี่ยวกับการรายงานผลการดำเนินการต่อสร้างเรือชุดต่อคณะรัฐมนตรี กับขอตรวจดูเอกสารและขอสำเนาเอกสารตามอุทธรณ์จำนวน ๕ รายการข้างต้น

ในชั้นพิจารณา ผู้แทนสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินฯ ชี้แจงว่า กรณีผู้อุทธรณ์ขอให้พิจารณาทบทวนคำวินิจฉัยของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภานั้น ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภามีความเห็นให้ยืนยันทตามคำวินิจฉัยเดิม คือ ให้ยุติการพิจารณาเรื่องร้องเรียน ส่วนกรณีการขอข้อมูลข่าวสาร คำขอรายการที่ ๑ และรายการที่ ๔ เป็นเรื่องสืบเนื่องจากการที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนขอให้พิจารณาสอบสวนนาย ว. ซึ่งผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเห็นว่า เป็นประเด็นเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐและอยู่ในอำนาจ จึงรับไว้พิจารณา ปัจจุบันเรื่องยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการ จึงไม่เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์

สำหรับคำขอรายการที่ ๒ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๕ เป็นข้อมูลในการพิจารณาเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนขอความเป็นธรรมเกี่ยวกับการย้ายข้าราชการและการขอข้อมูลข่าวสารตามคำวินิจฉัย ที่ สค ๖๙/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๔๗ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวประกอบด้วยเอกสาร ๒ ฉบับ คือ

๑. หนังสือกระทรวงคมนาคม ลับ ด่วนที่สุด ที่ คค ๐๒๐๒/๙๓๓๓ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๔๘ เรื่อง ชี้แจงข้อเท็จจริงและส่งเอกสารหลักฐาน เหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เนื่องจากกระทรวงคมนาคมได้กำหนดชั้นความลับไว้ และปัจจุบันยังไม่มีรายการยกเลิกชั้นความลับ อีกทั้งในการแจ้งผลการวินิจฉัยของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาให้ผู้อุทธรณ์ทราบ สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินฯ ก็ได้สรุปสาระสำคัญของหนังสือกระทรวงคมนาคมดังกล่าวไว้ในหนังสือที่ได้แจ้งแก่ผู้อุทธรณ์ด้วยแล้ว

๒. บันทึกของส่วนกฎหมาย สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินฯ เรื่องร้องเรียนที่ ๙๑๐/๒๕๔๘ รับวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๔๘ เหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เนื่องจากเป็นการสรุปสาระสำคัญของเรื่องร้องเรียนและการเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา อันเป็นการปฏิบัติงานภายในของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินฯ

เอกสารทั้ง ๒ ฉบับ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเห็นว่า เป็นข้อเท็จจริงหรือข้อมูลที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงอาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

ส่วนผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า การวินิจฉัยของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภามีผลกระทบต่อสิทธิและหน้าที่ของผู้อุทธรณ์ จึงต้องการทราบว่าการสอบสวนมีข้อเท็จจริงอย่างไร เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการขอความเป็นธรรมต่อไป

คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การพิจารณาเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนขอให้พิจารณาสอบสวนนาย ว. ตามคำขอรายการที่ ๑ และรายการที่ ๔ ยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินฯ และยังไม่เป็นที่ยุติ

จึงไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๕ นั้น เป็นการพิจารณาเรื่องที่ว่าผู้อุทธรณ์ร้องเรียนขอความเป็นธรรมเกี่ยวกับการย้ายข้าราชการและการขอข้อมูลข่าวสารตามคำวินิจฉัยที่ ศค ๖๙/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๔๗ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวประกอบด้วยเอกสาร ๒ ฉบับ คือ หนังสือกระทรวงคมนาคม ฉบับที่ ๑๒๐๒/๙๓๓๓ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๔๘ เรื่อง ขี้แจงข้อเท็จจริงและส่งเอกสารหลักฐานและบันทึกของส่วนกฎหมาย สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินฯ เรื่องร้องเรียนที่ ๙๐๐/๒๕๔๘ รับวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๔๘

คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาหนังสือของกระทรวงคมนาคมเห็นว่า แม้กระทรวงคมนาคมจะได้กำหนดชั้นความลับของหนังสือดังกล่าวไว้ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๔๒ จะมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการห้ามเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้มาเนื่องจากการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฯ ก็ไม่ตัดอำนาจคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่จะวินิจฉัยให้เปิดเผย อย่างไรก็ตาม นอกจากการขี้แจงข้อเท็จจริงและส่งเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับการดำเนินการเรื่องที่ว่าผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนต่อกระทรวงคมนาคมแล้ว หนังสือดังกล่าวยังประกอบด้วยเอกสารความเห็นของเจ้าหน้าที่ของกระทรวงคมนาคม เพื่อประกอบการพิจารณาของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาด้วย การเปิดเผยข้อมูลในส่วนที่เป็นความเห็นของเจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าวอาจมีผลกระทบต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องได้ จึงเห็นสมควรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้ ส่วนบันทึกของส่วนกฎหมายฯ มีลักษณะเป็นการสรุปเรื่องร้องเรียนและการเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา จึงเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการฯ เห็นสมควรไม่เปิดเผย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๕ เฉพาะหนังสือกระทรวงคมนาคม ฉบับที่ ๑๒๐๒/๙๓๓๓ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๔๘ เรื่อง ขี้แจงข้อเท็จจริงและส่งเอกสารหลักฐานแก่ผู้อุทธรณ์ โดยอาจใช้ดุลพินิจปิดข้อความในส่วนที่เป็นความเห็นของเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ ส่วนบันทึกของส่วนกฎหมาย สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา เรื่องร้องเรียนที่ ๙๐๐/๒๕๔๘ รับวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๔๘ มิให้เปิดเผย สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๔ ให้ยกอุทธรณ์

นายวัฒนา รัตนวิจิตร

หัวหน้าคณะที่ ๔

นายจำนง เกลิมฉัตร

กรรมการ

นายดำรงค์ บุญยยืน

กรรมการ

รองศาสตราจารย์ มนต์รี รูปสุวรรณ

กรรมการ

ศาสตราจารย์พิเศษ เรวัต ฉ่ำเฉลิม

กรรมการ

พลเอก วิจิต บุญยะวัฒน์

กรรมการ

นางมัลลิกา คุณวัฒน์

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ

๑. ศาสตราจารย์พิเศษ เรวัต ฉ่ำเฉลิม ไม่เข้าร่วมการพิจารณา

๒. นายดำรงค์ บุญยยืน ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๑

คำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ ปี ๒๕๕๑

๙๑

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๐/๒๕๕๑**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดลเกี่ยวกับเรื่องร้องขอความเป็นธรรม

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดล

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ขณะรับราชการตำแหน่งอาจารย์ระดับ ๗ คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๐ ถึงประธานสภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดล ร้องขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนขอความเป็นธรรมที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนต่อสภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน ๔ รายการ ได้แก่

๑. ประมวลข้อเท็จจริงที่คณะกรรมการฝ่ายรับเรื่องร้องเรียนรวบรวมได้
๒. แนวทางการให้คำวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ
๓. รายงานการประชุมของคณะกรรมการฯ เพื่อพิจารณาเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียน จำนวน ๖ ครั้ง
๔. สำเนาฉบับบันทึกการประชุมสภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดลทุกวาระที่มีกรณีที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ร้องเรียน

รวมถึงที่มีการกล่าวอ้างใดๆ ถึงตัวผู้อุทธรณ์

สภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดล มีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๕๑๗.๐๐๑/๑๗๗ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๐ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอโดยให้เหตุผลว่า

๑. ประมวลข้อเท็จจริงที่คณะกรรมการฝ่ายรับเรื่องร้องเรียนรวบรวมได้
ข้อเท็จจริงทั้งหมดปรากฏอยู่ในรายงานการประชุมคณะกรรมการฝ่ายรับเรื่องร้องเรียนทั้ง ๖ ครั้ง
๒. แนวทางการให้คำวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ

ในการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนมีความแตกต่างกันแล้วแต่กรณี แนวทางการพิจารณาจึงดำเนินการเป็นรายกรณีขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริง เอกสาร และหลักฐานต่างๆ

๓. รายงานการประชุมของคณะกรรมการฝ่ายรับเรื่องร้องเรียน จำนวน ๖ ครั้ง

เรื่องร้องเรียนเป็นเรื่องลับ แนวทางที่ถือปฏิบัติที่ผ่านมาจะดำเนินการโดยวิธีลับ และเป็นการประชุมลับ ดังนั้น รายงานการประชุมของคณะกรรมการฯ ถือเป็นเรื่องลับ ไม่สามารถเผยแพร่ได้ หากผู้อุทธรณ์ต้องการทราบข้อมูลในรายงานการประชุมฯ สามารถมาขอได้ที่งานสภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดล แต่ไม่อนุญาตให้คัดลอก ถ่ายเอกสาร หรือทำสำเนาใดๆ

๔. สำเนาฉบับบันทึกการประชุมสภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดลทุกวาระที่มีการอภิปราย และพิจารณาในการประชุมสภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดล

ในการประชุมสภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดลไม่ได้นำเรื่องร้องเรียนมาอภิปรายในที่ประชุม เพียงแต่เป็นการรายงานความคืบหน้าการดำเนินงานของคณะกรรมการฯ ให้ที่ประชุมสภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดลทราบ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดลดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนสมาคมอาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดล และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้ส่งบทความเรื่อง “การเพิ่มประสิทธิภาพกับการออกนอกระบบ” เพื่อพิมพ์เผยแพร่ในเอกสารข่าวสมาคมอาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดล ฉบับเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ แต่ไม่ได้รับการตีพิมพ์ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าตนถูกละเมิดสิทธิในอิสรภาพแห่งความเห็นและการแสดงออกซึ่งรับรองโดยปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ข้อ ๑๙ และได้รับความคุ้มครองโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๙ มาตรา ๓ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๐ ถึงกรรมการสมาคมอาจารย์ ร้องเรียนและขอความเป็นธรรมในกรณีถูกละเมิดสิทธิ เพื่อให้สมาคมอาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดลดำเนินการสืบสวนในเรื่องดังกล่าว สมาคมอาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดลได้มอบหมายให้คณะกรรมการฝ่ายรับเรื่องร้องเรียนดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนแล้วสรุปผลการสืบสวนได้ว่า ไม่มีผู้ใดสั่งระงับการตีพิมพ์บทความของผู้อุทธรณ์เพียงแต่ขอเลื่อนออกไปก่อนโดยขอให้ผู้อุทธรณ์แก้ไข แต่ปรากฏว่ามีกรณีแก้ไขเพียง ๒ คำ การขอเลื่อนไม่ถือว่าเป็นการละเมิดสิทธิแต่ประการใด สมาคมอาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดลได้มีหนังสือลับ ที่ ศธ ๐๕๑๗.๐๐๑/๑๓๙ ลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๐ แจ้งผลการสืบสวนเรื่องร้องเรียนให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือร้องขอข้อมูลข่าวสารทั้ง ๔ รายการดังกล่าวต่อสมาคมอาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดล แต่สมาคมอาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดลปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสมาคมอาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดล

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้แทนสมาคมอาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดลชี้แจงว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๑-๓ เป็นข้อมูลที่ปรากฏอยู่ในรายงานการประชุมคณะกรรมการฝ่ายรับเรื่องร้องเรียนรวม ๖ ครั้ง สามารถเปิดเผยโดยให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจสอบได้ แต่ไม่อาจให้สำเนาได้เพราะอาจถูกนำไปเผยแพร่ทำให้กรรมการและผู้ที่ถูกพาดพิงได้รับความเสียหาย ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ เทียบบันทึกการประชุมสมาคมอาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดลฯ เจ้าหน้าที่ฝ่ายเลขานุการได้บันทึกไว้เพื่อประโยชน์ในการจัดทำรายงานการประชุม เมื่อจัดทำรายงานการประชุมและที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมแล้วจะนำเทบบันทึกการประชุมไปใช้บันทึกการประชุมครั้งอื่นๆ ต่อไป ดังนั้น จึงอาจมีเทบบันทึกการประชุมตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอไม่ครบทุกครั้ง ซึ่งผู้แทนสมาคมอาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดลรับจะไปตรวจสอบว่ายังมีเทบบันทึกการประชุมครั้งใดอยู่ในความครอบครอง และจะแจ้งให้คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ทราบต่อไป อย่างไรก็ตามสมาคมอาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดลเห็นว่าเทบบันทึกการประชุมหากให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์ ข้อมูลอาจถูกนำไปเผยแพร่ ทำให้กรรมการและผู้ถูกพาดพิงได้รับความเสียหายได้ เช่นเดียวกับข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๑-๓ แต่สมาคมอาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดลก็ได้ให้สำเนารายงานการประชุมสมาคมอาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ ซึ่งสรุปจากการประชุมแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว

ต่อมาสมาคมอาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดล มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๗.๐๐๑/๐๐๔ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ส่งเทบบันทึกการประชุมสมาคมอาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดล ในวาระที่เกี่ยวข้องกับเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ให้คณะกรรมการวินิจฉัยฯ รวม ๔ ครั้ง ได้แก่ การประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ครั้งที่ ๖/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๐ ครั้งที่ ๗/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๐ และครั้งที่ ๙/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอทั้ง ๔ รายการ เป็นข้อมูลรายงานการประชุมของคณะกรรมการฝ่ายรับเรื่องร้องเรียน และเทบบันทึกการประชุมสมาคมอาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดลเกี่ยวกับการสืบสวนพิจารณาเรื่องร้องเรียนขอความเป็นธรรมของผู้อุทธรณ์ ซึ่งได้ดำเนินการสืบสวนพิจารณาเสร็จสิ้นแล้ว และสมาคมอาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดลได้เปิดเผยข้อมูลโดยให้ผู้อุทธรณ์ตรวจสอบข้อมูลบางส่วนแล้ว ทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงที่น่าเชื่อว่าหากเปิดเผยและให้สำเนาข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์จะกระทบประโยชน์ส่วนได้เสียของบุคคลหนึ่งบุคคลใด และข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้ร้องเรียนโดยตรง การเปิดเผยจะเป็นการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ และปกป้องสิทธิของผู้อุทธรณ์ให้ได้รับความเป็นธรรม ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นว่า

ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถือหุ้นร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้ถือหุ้นทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดลเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถือหุ้นร้องขอรายการที่ ๑ – ๓ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้ถือหุ้น และให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ คือ เทปบันทึกการประชุมสภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดลเฉพาะที่มีวาระพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องของผู้ถือหุ้นร้องเรียนฯ ซึ่งยังมีอยู่ในความครอบครองแก่ผู้ถือหุ้น

นายสมยศ เชื้อไทย

หัวหน้าคณะที่ ๓

นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์

กรรมการ

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์

กรรมการ

นายสุพจน์ ไพบูลย์

กรรมการ

นายอีกหาญ โตมรศักดิ์

กรรมการ

นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๑

